

Vedno poln humorja in vesele nravi je bil ljubljen kakor malokdo, a ravno zato so tudi njegovi književni proizvodi polni idealnega naziranja o svetu.

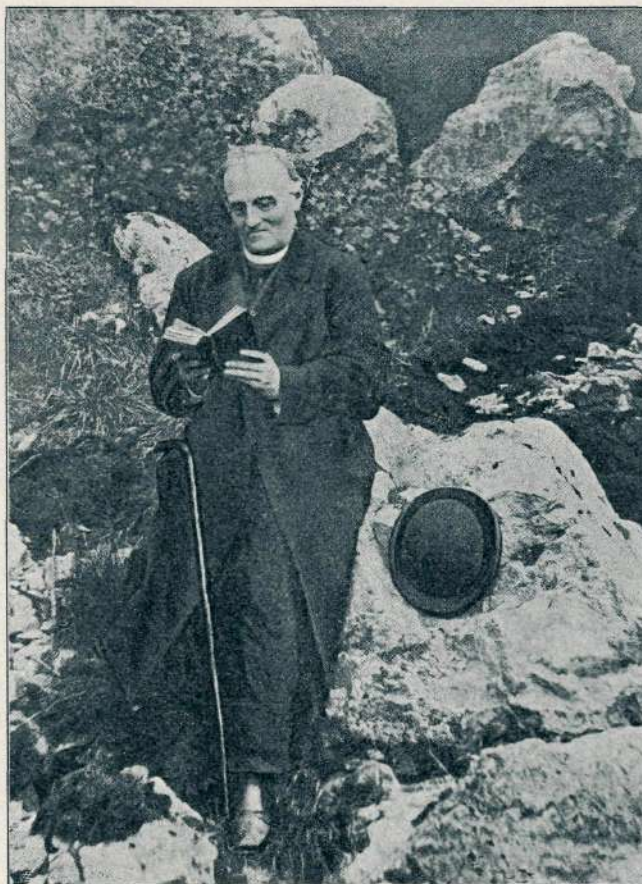
Marin Stepanovič Drinov. Pred kratkim je umrl v Harkovu na Ruskem znani slavist in bolgarski dejatelj M. Step. Drinov, vseučiliški prof. v Harkovu. Drinov se je porodil l. 1838. v Panagjurištu (v severni Traciji), kjer je preživel mlada leta. Leta 1858. se je Drinov preselil v Rusijo in je dovršil višje nauke na moskovski univerzi. Drinov se je posvetil proučevanju bolgarske in jugoslovanske zgodovine; plod teh študij sta temeljita spisa: „Istorija bolgarske cerkvi“ in „O proishozdenji bolgarskega naroda“. Po izdaji teh spisov je Drinov odpotoval v Prago, kjer je občeval s Stojanovom, Žinzafovom in Bončovom, s katerimi je leta 1869. ustanovil v Brajlovu znano „Bolgarsko literarno društvo“. Leta 1873. je bil Drinov poklican za profesorja slavistike na harkovsko univerzo. Nekoliko let pozneje je vojska za svobodo Bolgarije poklicala Drinova k državnemu delu. Knez Dundukov - Korsakov je imenoval Drinova izpočetka za sofijskega podgenerala in pozneje za ministra prosvete. Kot učni minister je Drinov ustanovil nekoliko srednjih šol in se je trudil, da stolno mesto bolgarske kneževine postane Sofija, in ne Tirnovo, ki so mu avstrijski diplomatje dajali prednost. L. 1881., ko je Aleksander Battenberg odpravil Bolgarsko konstitucijo, so ponudili Drinovu mesto predsednika državnega sveta, a Drinov je ponudbo odklonil. Ko je bila ruska okupacija končana, se je vrnil Drinov v Harkov, kjer je bil profesor na univerzi do svoje smrti. Iz njegovih znanstvenih spisov razun že omenjenih, imenujemo: „Južnije slavjani i Bizantija v X. věkě“, „Zaselenje Balkanskago polustrova Slavjanami“, „Novyj cerkovno - slavjanskij pamjatnik s upominanjem o slavjanskijh pervoučiteljah“ in dr. Poleg tega je Drinov pisal v razne ruske časnike, dalje v češki „Časopis českého musea“ in Jagičev „Archiv“.

Fr. Št.

Prof. Jožef Myslbek, novi rektor umetniške akademije v Pragi, je znan češki kipar. Rojen je bil od revnih staršev l. 1848. v Pragi. Njegova kiparska dela cenijo tudi v tujini, kar pričajo razna inozemska odlikovanja. Krasno delo Myslbekovo „Umirajoči Kristus“ je v cerkvi „Sacré Coeur“ na Montmartru v Parizu; tudi več kipov v dunajski državni zbornici je delo njegovega dleta.

Sestdesetletnica dra. Jaromíra Čelakovskega. 21. marca je obhajal dr. Jaromir Čelakovský, vseučiliški profesor v Pragi, svojo šestdesetletnico. Porodil se je 21. marca 1846 v Vratislavi, kjer je bil njegov oče, slavni češki buditelj in pesnik, profesor slavistike Jaromir Čelakovský ima v stroki češke pravne zgodovine najbolj odlično mesto; Čelakovský je pa tudi politik in časnikar. Zlasti velike zasluge ima za češko „Osrednjo Maticó šolsko“ in „Svaz osvětový“. Jaromir Čelakovský se je prav zgodaj udeležil češkega političnega življenja. Deloval je v uredništvu „Národních Listů“ in l. 1878. je postal

IVAN BILC.

deželni poslanec. L. 1879. je vstopil v državni zbor obenem z Mladočehi Gregrom, Sladkovským, Tilšrom, Trojanom in Adámkom. Njegova znanstvena delavnost je zelo velika. Glavna njegova dela spadajo v stroko češke pravne zgodovine. Izdal je spise „Sbírka pramenů práva městského království českého“, „O domácích a cizích registrech české a jiných zákonských dvorních kanceláři“, „Pověšné dějiny právní“.

Dr. Josef Štolba, notar v Pardubicah in češki pisatelj, je 3. majnika dovršil šestdeset let. Štolba je

spisal mnogo povesti, potopisov in dramatičnih del. L. 1870. je objavil svojo prvo povest „Danajský dárek“. Ko je postal urednik humorističnega lista „Paleček“, je spisal za ta list mnogo večjih in manjših humoresk. Senzačen uspeh je imela l. 1879. njegova ameriška povest „Prales“, objavljena v „Květích“. Zbirke njegovih povesti imajo naslov: „Novelly“, „Humoresky“, „Z dramát života“, „Americké povídky“. Samostalno je Štolba izdal povesti „Z pražského zátíší“, „Osud“, „Prales“. Češko književnost je Štolba obogatil tudi z dobrimi in prav izvirnimi

trudom pridobil eno izmed prvih mest. Kakor mnogo drugih čeških odličnih umetnikov, je prišel tudi Liebscher na umetniško pot le slučajno. Od svojega očeta je bil določen k uradniški službi. Obolel je na živcih in se zato odpeljal v južne kraje, kjer se je v njem v razkošni sceneriji vzbudila davna ljubezen do slikarstva tako, da je sklenil posvetiti se umetnosti. Nekaj časa je bil Liechtenfelsov učenec na Dunaju, kjer je že začel slikati imenitne pokrajine. Liebscher je bil v prvi vrsti ilustrator, izpod katerega fine roke je izšla dolga vrsta ilustracij. Zlasti je prispeval v

Z ŽELEZNICE JESENICE - GORICA - TRST: MOSTIČ PRED OPČINSKIM PREDOROM.

potopisi, ki so polni šale, dovtipov in zanimivih epizod. Izmed njegovih potopisnih knjig imenujemo: „Klepy z cest“, „Za oceanom“, „Za polární kruh“, „Na půdě moři urvané“. Največ uspeha je Štolba dosegel s svojimi dramatičnimi spisi; njegova veselo-igra „Vodní družstvo“ je popularna in se igra na vseh čeških odrih. *Fr. Št.*

Karel Liebscher, češki pokrajinski slikar, je umrl dne 20. aprila v Pragi. Ime K. Liebschera je v ozki zvezi z razvojem češkega slikarstva, zlasti pokrajinskega, v katerem si je pokojnik z velikim

imenitno delo Ottovega založništva „Čechy“ in v Šimáčkovu delu „Hrady a zámky české“, na katerega stranicah se nahajajo kabinetski izdelki njegove ilustratorske spretnosti. Popularen je postal po dioramatu „Hájení Karlova mostu proti Švédům“, ki ga je izdelal skupno s svojim bratom Adolfom Liebscherjem.

Jos. Humpal-Zemanová. 23. aprila je v Pragi umrla češka pisateljica in urednica Jos. Humpal-Zemanová, navdušena oznanjevalka ženske emancipacije. V Ameriki je izdajala „Ženské Listy“. Izdala